

**„ȘI TOTUȘI,
BALONUL
E ROTUND...”**

Citiți reportajul
**PÎRCĂLAB și
NUNWEILLER III**
FAC PRONOSTICURI

PAG. 12

**A DOUA ÎNTÎLNIRE
CU DI STEFANO**

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

biblioteca Cent
a
ă
SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Nr. 4 (171)
FEBRUĂRIE 1966
Anul XIX

Foto cronica

Celebrul portar Ricardo Zamora a fost idolul multor generații de tineri, care i-au decupat fotografiile din ziare și reviste și care și-au dorit cu toată pasiunea o fotografie alături de marele fotbalist. De curând însă, pe aeroportul Băneasa din București, Zamora văzînd o echipă românească gata să urce în avion, și-a exprimat la rîndu-l dorința de a se fotografia în mijlocul ei. Spaniolul recunoscu celebra reprezentativă de handbal a României, campioană mondială.

Iată-l pe Zamora (cu pălărie și ochelari) în mijlocul handbaliștilor noștri. Al treilea din stînga, sus, tot o celebritate fotbalistică a deceniilor trecute: rapidistul Ionică Bogdan.

Patinoarul «23 August» din Capitală a găzduit turneul de hochei dotat cu «Cupa orașului București», care a luat sfîrșit cu victoria formației sovietice Daugava Riga. Pe locurile următoare s-au clasat echipele București, Spartak Plsen și București-tineret.

Vă prezentăm două imagini de la această competiție internațională.
Sus: București — Spartak Plsen 4 — 2.
Jos: Daugava Riga — Spartak Plsen 3 — 1.

Mulți dintre iubitorii boxului sînt curioși să afle unde au... dispărut în ultima vreme pugiliștii noștri fruntași. Fotoreporterul Paul Romoșan i-a... descoperit pe cîțiva dintre cei mai buni sus la Poiana Brașov, unde ei și-au petrecut vacanța de iarnă. Vă prezentăm și dv. această fotografie, care ne vorbește despre interesul pe care îl acordă pugiliștii pregătirilor pentru viitoarele întîlniri internaționale. Putem asista deocamdată doar la o întîlnire de «box cu umbră» în mijlocul nămeților.

«Cupa Primăverii» a deschis sezonul rugbistic în Capitală. Am asistat la cîteva jocuri de calitate; printre ele partida Grivița Roșie—Farul, soldată — surprinzător — cu victoria meritată a constănțenilor, care anunță un «XV» redutabil, gata oricînd, în viitorul campionat, să se impună chiar și în fața celor mai buni. În fotografie, atacă grivițenii prin fundașul lor, Mihai Tibuleac.

Ineditul campionatelor mondiale de bob, desfășurate recent la Cortina d'Ampezo, l-a constituit faptul că atât antrenamentele cât și întrecerile propriu-zise au avut loc în nocturnă.

Pirtia, cu cele 21 de viraje ale ei, dintre care două labirinturi, este una dintre cele mai moderne din Europa. Feeric iluminată prin zeci de reflectoare, cursele boberilor au putut fi urmărite în întregime pe întregul parcurs al pistei datorită celor 21 de camere de luat vederi amplasate de televiziunea italiană de-a lungul întregului traseu de concurs. În fotografia alăturată virajul Autelao, care precede turnanta Cristallo, una dintre cele mai dificile porțiuni ale pirtiei. În dreptul virajului poate fi văzută tribuna principală.

În fiecare început de an, partidele internaționale de rugbi din cadrul Turneului celor cinci națiuni polarizează atenția iubitorilor sportului cu balonul oval. În acest an cel mai bun start l-au luat reprezentativele Țării Galilor și Franței, care par a fi principalele pretendente la primul loc. În fotografie vă prezentăm o fază din întâlnirea disputată la Paris între echipele Franței și Irlandei. Au câștigat francezii cu 11 — 6. Iată-l pe Darrouy (aripă) marcând o încercare pentru Franța.

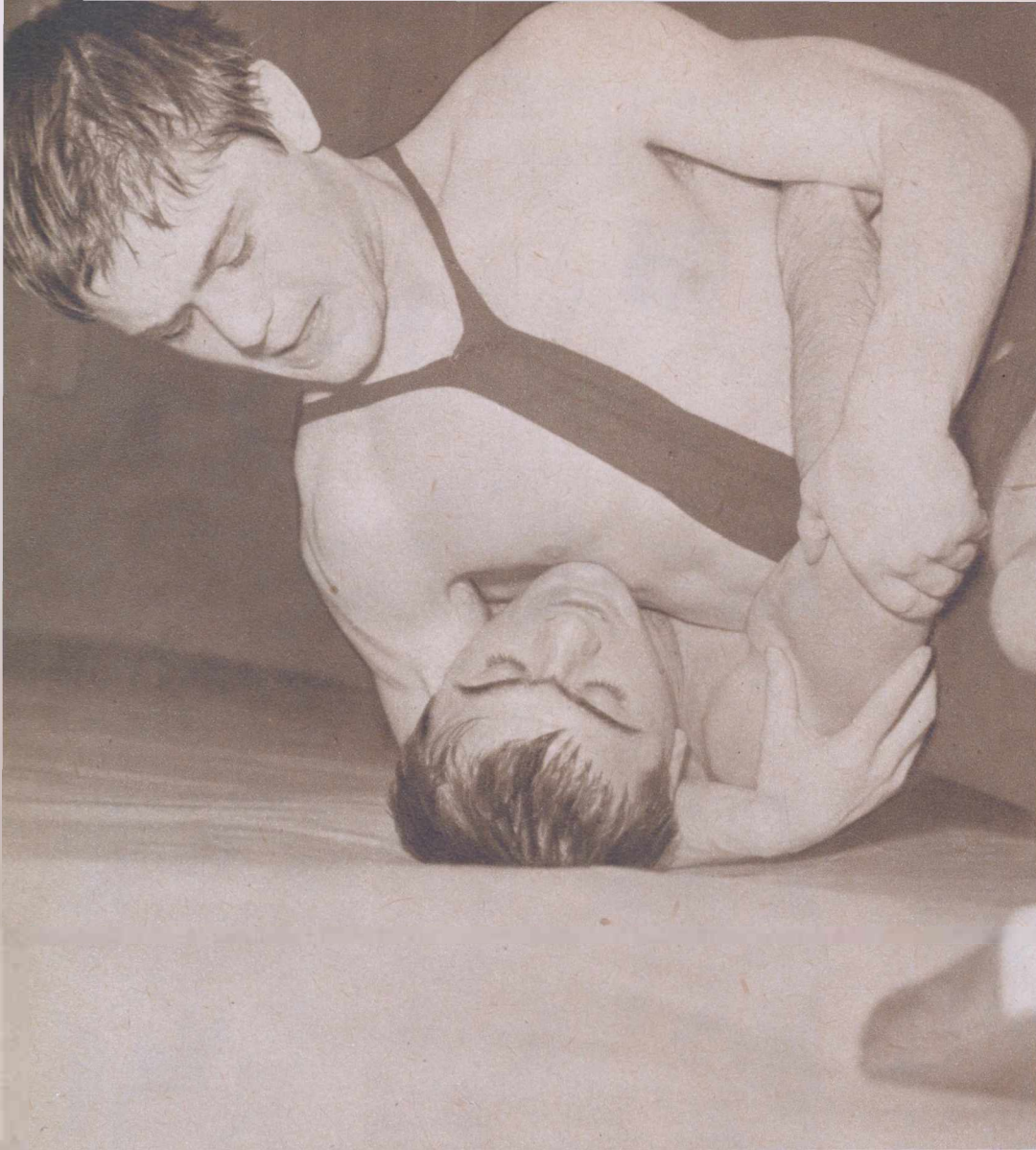

Schiorii francezi domină, în general, întrecerile internaționale ale sezonului. În fotografia de sus vă prezentăm trei dintre cele mai bune schioare ale Franței, care la concursul de slalom special ce a avut loc nu de mult la Saint Gervais au ocupat primele trei locuri (!) De la stînga la dreapta: Christine Goitschel (3), Marielle Goitschel (1) și tinăra speranță Florence Steurer (2).

Un fapt unic în istoria boxului s-a petrecut în sala Lido Sports Palace din Milano, cu prilejul întâlnirii dintre «grii» italieni profesioniști Cane și Penna. La un schimb violent de lovituri Penna, lovit în bărbie, a căzut la podea și arbitrul Efisio Dejana l-a numărat: K.O! Pînă aici nimic deosebit. La puțin timp însă după ce arbitrul italian a anunțat decizia, acesta s-a prăbușit ca trăznit, datorită unui atac de cord. În fotografie, Efisio Dejana, cu câteva minute înainte de tragicul său sfârșit, Dante Cane și Penna (de la stînga la dreapta).

Mihai Baciu (63 kg) l-a fixat în pod pe Ion Alionescu (57 kg).

TINERETEȚA înaintea marilor starturi

LUPTE GRECO-ROMANE

- 1966: Campionatele europene (Essen-R.F.G.)
Campionatele mondiale (Toledo-S.U.A.)
- 1967: Campionatele europene (urmează a se stabili locul)
Campionatele mondiale (București)
- 1968: Jocurile Olimpice (Mexico)

A sist la un antrenament obișnuit al lotului nostru național de lupte greco-romane. Încălzire... spaliere... frînghie... haltere... luptă cu manechin... luptă cu adversar în carne și oase... exerciții de încheiere. Totul durează aproape trei ore de vibrații, de declanșări de energii, de încălziri. Trupurile transpirate strălucesc și trădează temperatura înaltă la care lucrează cuptoarele din interior. Clotocirea mușchilor are ceva de legendă în ea și merită — gîndesc, privind-o — o răsplată de daltă în piatră sau, măcar, un joc cu degetele într-un bulgăre de lut.

Stau pe aceeași bancă cu antrenorul emerit **Ion Corneanu** și antrenorul **Ion Cernea**, maestru emerit al sportului. Pe imensa saltea și la aparate — nume mai puțin sonore, cu o singură excepție: **Nicolae Martinescu**.

Glasul de bas al lui Corneanu tună într-una: «Ritm!»... «Ritm!»... «Ritm!»... «Fără ritm, cît mai mult ritm, veți rămîne niște anonimi pe plan mondial!» «Ritm!»... «Ritm!»... «Ritm!»...

Așa este! Fără ritm, azi, cînd regulamentul a eliminat obligativitatea începerii luptei de la parter, avantajînd prin aceasta viteza și fantezia, deci spectacolul, nici prin minte să nu-ți treacă să visezi la vreo medalie europeană, mondială sau olimpică. La anul, ritmul infernal va fi și mai hotărîtor, deoarece regulamentul va suferi noi modificări, în sensul că lupta va dura 9 minute, împărțite în 3 reprize egale. Luptătorul va trebui să se... grăbească să-și acumuleze punctele victorioase în aceste 9 minute, altfel partida se poate prelungi pînă la desemnarea cîștigătorului. Deci, va fi solicitată și rezistența. Deci, ritm, cît mai mult ritm!

Îi privesc pe luptători. Tineri. Toți tineri. Mai... bătrîn este **Nicolae Martinescu** (26 de ani), singurul care a rămas în lot din vechea gardă. Acum, **Ion Cernea** este antrenor de lot, deși poate ar mai avea vigoare să se urce pe podium și la Essen, și la Toledo, chiar și la București. Dar el a avut un singur vis: să încheie activitatea competițională cu medalie de campion olimpic sau mondial. Anul trecut, la Tampere, în Finlanda, și-a văzut visul împlinit. Și nu a fost... iacom. Poate, lăcomia de alte și alte medalii olimpice și mondiale nu l-ar fi scutit de articole critice în presa, în sensul că la cutare mare competiție internațională de mare importanță nu și-a confirmat prestigiul. Nu a fost un act greșit, izvorît dintr-un sentiment de frică, ci a fost îndeplinirea unui angajament pe care și l-a luat și pe care și l-a realizat abia după 10 ani. Perseverența unui deceniu. Sportivul se retrage nu în culmea îmbătrînirii, ci în culmea gloriei. Actul lui Cernea a fost și de curaj, și de voință. Bravo lui! Dar ce vom face la «europenele» de la Essen (luna mai) și la «mondialele» de la Toledo (luna iunie) cu actualul lot? Cum spuneam mai sus, cu excepția lui **Nicolae Martinescu** și a lui **Gheorghe Stoiciu** (locul IV la campionatele mondiale de la Tampere), nici unul din cei prezenți nu-și are trecut numele în palmaresul de onoare al luptelor greco-romane de la noi din țară. Sînt tineri și nu au avut încă timpul. Sînt însă talentați, ambițioși, așa încît au toate perspectivele să-și înscrie și ei numele...

AUR: **Dumitru Pirvulescu**, categ. 52 kg (1960 — J.O. de la Roma); **Valeriu Bularca**, categ. 73 kg (1961 — C.M. de la Yokohama); **Ion Cernea**, categ. 57 kg (1965 — C.M. de la Tampere).

ARGINT: **Ion Cernea**, categ. 57 kg (1960 — J.O. de la Roma; 1961 — C.M. de la Yokohama); **Dumitru Pirvulescu**, categ. 52 kg (1961 — C.M. de la Yokohama); **Nicolae Martinescu**, categ. 97 kg (1963 — C.M. de la Hålsingborg); **Valeriu Bularca**, categ. 73 kg (1964 — J.O. de la Tokio).

BRONZ: **Francisc Horvath**, categ. 57 kg (1956 — J.O. de la Melbourne); **Valeriu Bularca**, categ. 73 kg (1958 — C.M. de la Budapesta); **Ion Tăranu**, categ. 78 kg (1960 J.O. de la Roma); **Gheorghe Popovici**, categ. 87 kg (1961 — C.M. de la Yokohama); **Dumitru Pirvulescu**, categ. 52 kg (1964 — J.O. de la Tokio); **Ion Cernea**, categ. 57 kg (1964 — J.O. de la Tokio).

Și, acum, iată-i pe membrii lotului național, în ordinea categoriilor:

CATEGORIA 52 KG: **Gheorghe Stoiciu** (22 de ani, Steaua; dotat cu multă viteză în brațe; stăpînește multe procedee și contraprocedee; este dezavantajat de statura sa foarte mică); **Cornel Turturea** (24 de ani, Dinamo București; este înalt, cunoaște multe procedee de atac și de apărare; se remarcă prin rapiditatea sa; îi lipsesc, într-o oarecare măsură, forța și moralul în întîlnirile cu adversari cu nume sonore).

CATEGORIA 57 KG: **Ion Baciu** (22 de ani, Steaua; foarte tehnic, are forță și voință); **Ion Alionescu** (24 de ani, Dinamo București; are foarte multă forță, este agresiv și tehnic; comite uneori greșeli de ordin tactic, autodezavantajîndu-se).

CATEGORIA 63 KG: **Gheorghe Gheorghe** (20 de ani, Metalul București; are viteză bună de reacție, este agresiv; are însă un bagaj incomplet de cunoștințe tehnice); **Mihai Baciu** (19 ani, Rapid București; are forță și-l avantajează înălțimea; uneori este destul de lent în acțiuni);

CATEGORIA 70 KG: **Ion Gabor** (22 de ani, Steaua; este tehnic, combativ și posedă multă forță; îi lipsește rezistența corespunzătoare în finalul luptei).

CATEGORIA 78 KG: **Ovidiu Tache** (19 ani, Steaua; are multă forță și rezistență; îi lipsesc unele cunoștințe tehnice și experiența de concurs).

CATEGORIA 87 KG: **Nicolae Neguț** (19 ani, Steaua; este înalt și are foarte bune calități fizice; uneori însă, este prea lent în executarea procedeelelor tehnice).

CATEGORIA 97 KG: Nicolae Martinescu (26 de ani, Dinamo București; posedă din plin forță, rezistență și combativitate; este dinamic și-l avantajează înălțimea; are, însă, o gamă insuficientă de procedee și contraprocedee).

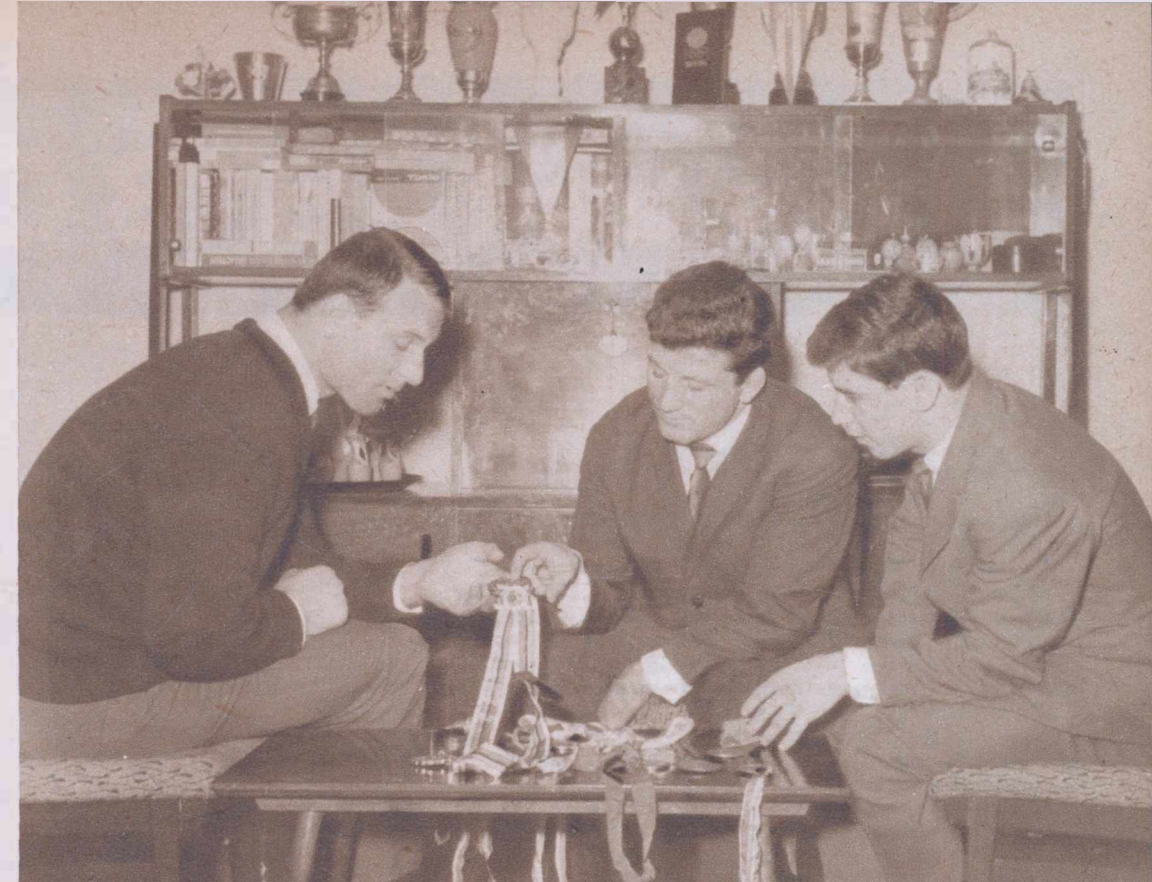
CATEGORIA +97 KG: Constantin Bușoi (24 de ani, Electroputere Craiova; posedă multă viteză și voință; fizicul său însă este puțin deficitar pentru categoria sa).

Din lot mai fac parte, Ion Enache (categ. 70 kg; 19 ani, Rapid București), Staicu Olteanu (categ. 78 kg; 21 de ani, Dinamo București), Gheorghe Cerei (categ. 87 kg; 21 de ani, Steaua).

«Actualul lot, — îmi spune Ion Cernea, — este lipsit, în general, de o experiență corespunzătoare marilor confruntări, cum ar fi campionatele europene (anul acesta la prima lor ediție; anul trecut au fost decernate medaliile de aur în mod simbolic). Una din principalele cauze o constituim tocmai noi, «bătrîni». Într-o mare competiție nu înscrii decât un singur om pentru fiecare categorie, și anume pe cel mai bun. «Secundul», în felul acesta, nu are posibilitatea să se întâlnească decât tot cu un «secund». De aceea, cînd e promovată în lot ca titular, el nu dispune de un bagaj mare de experiență internațională. Procesul de creștere, de dezvoltare a măiestriei, durează aproximativ 10 ani. Acest adevăr, valabil nu numai pentru noi, ci și pentru toate celelalte țări cu sportul luptelor dezvoltat, ne dă dreptul să afirmăm că actualul lot are înscris pe agenda sa un itinerariu care depășește chiar și granițele Jocurilor Olimpice de la Mexico.

Într-adevăr, actualul lot este lipsit de experiența marilor întreceri. Privindu-l prin această prismă, nu-mi pot exprima convingerea că el se va întoarce de la Toledo tot așa cum s-a întors în 1961, cel de la Yokohama, încărcat cu medalii, mai ales că participarea noastră la campionatele mondiale este condiționată — la ideea federației noastre de specialitate — de comportarea la campionatele europene de la Essen. Cu alte cuvinte, pașaportul pentru Toledo se va obține la Essen; dar nu oricine, ci numai acei care se vor clasa pe locuri fruntașe. Măsura este bună, pentru că asigură un puternic stimulent.

Între actualul lot și cel dinainte, adică între «bătrîni» și tineri există un decalaj valoric. O explicație a acestui decalaj mi-a dat-o chiar Ion Cernea. Dar ar mai fi și altele. De pildă, la lot sportivii vin cu serioase deficiențe în pregătirea tehnico-tactică, chiar și fizică, deoarece nu în toate secțiile din țară se acordă atenția cuvenită acestor capitole. Din această cauză, antrenorii lotului, în loc să se ocupe de procesul de perfecționare, trebuie să-și piardă timpul ca să-i învețe pe luptători chiar și unele noțiuni elementare. Nu mai de parte decât imperativul «Ritm», care scoate în evidență că în cadrul secțiilor, la antrenamente, se lucrează tot după... modă veche. Ar mai fi și alte explicații: pînă nu de mult, unui antrenor îi revenea sarcina de a se ocupa de pregătirea a două echipe de lupte greco-romane (seniori și juniori) și a două echipe de lupte libere (seniori și juniori). La un asemenea volum mare de muncă randamentul antrenorului nu putea desigur să fie mare. De asemenea, o serie de secții au fost preocupate în exclusivitate de competițiile in-

«Și voi puteți avea un... tezaur!» le spune Ion Cernea prietenilor săi Nicolae Martinescu și Gh. Stoiciu.

terne, neinteresîndu-se de descoperirea și pregătirea elementelor tinere pentru lotul național (Timișoara, Lugoj, Reșița, Baia-Mare, Satu Mare etc.). Elementele tinere din actualul lot național s-au impus selecțiilor lor nu atît prin munca superioară din cadrul secțiilor lor, cît mai ales prin calitățile lor excelente. Ne putem da ușor seama cu cît ar fi crescut șansele actualului nostru lot la campionatele europene și la cele mondiale, dacă în secții lucrul de mîntuială ar fi fost eliminat cu desăvîrșire.

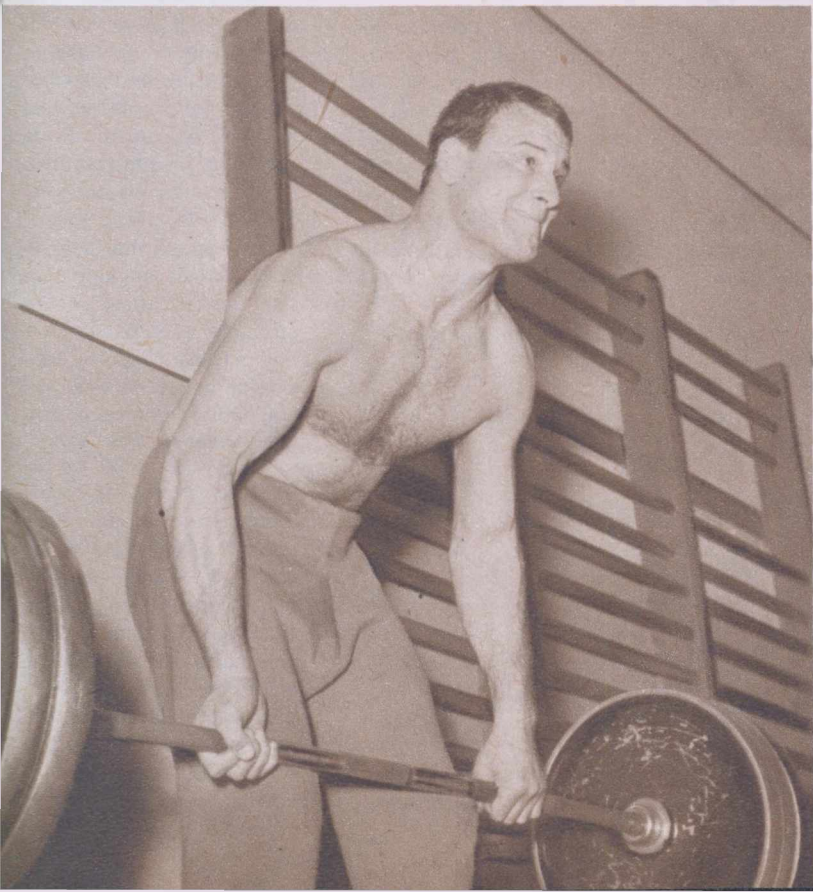
Ion Cernea îmi spune că pentru afirmare un luptător are nevoie de aproximativ 10 ani de activitate competițională intensă. Așadar, sportivul trebuie să-și înceapă activitatea la vîrsta junioratului, cînd deprinderile se pot fixa cu mai multă ușurință, și cantitativ, și calitativ, în perioada senioratului rămîndu-i puțini ani pînă la completarea cifrei «10». În legătură cu aceasta, Ion Cernea îmi spune că la clubul Steaua abia acum s-a înființat o secție pentru juniori, iar la clubul Dinamo București, unde există de cîțiva ani secție de juniori cu antrenor, nu a fost promovată în echipa de seniori nici un junior din pepiniera proprie!

Anul 1966 începe însă sub auspicii mai bune. La Craiova Brașov, Timișoara, Ploiești, Galați vor fi date în folosință săli noi, amenajate numai pentru lupte, iar la Reșița și Lugoj sălile au fost reamenajate. La acestea se adaugă și cursurile de perfecționare cu antrenorii din țară. Se pot întrevădea, deci, lucruri frumoase. Modificările aduse regulamentului în favoarea vitezei și a fanteziei îi vor ajuta pe luptătorii noștri să pornească, în primul rînd cei din lot, la o mai puternică asaltare a primelor locuri în supremația europeană și mondială. Antrenorii din cadrul secțiilor trebuie să-și ia munca în serios. Nu mai avem dreptul să ne mulțumim cu puțin, mai ales cînd ne sînt deschise porțile spre mai mult!

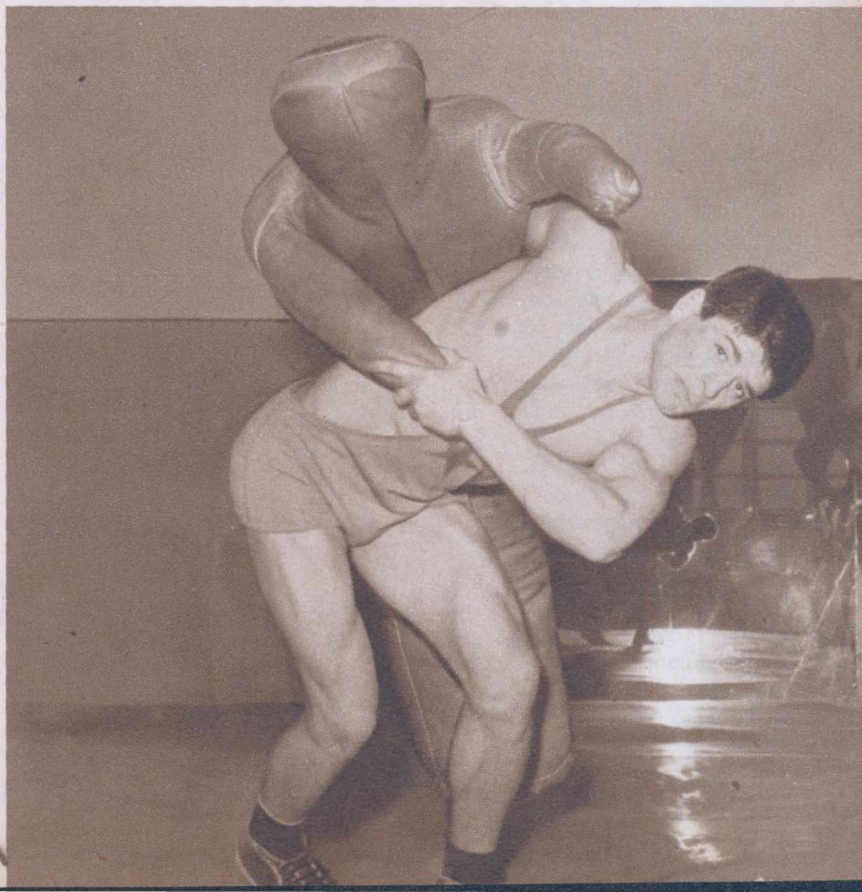
Urarea de succes la campionatele europene de la Essen și la cele mondiale de la Toledo se cuvine oricum tînărului nostru lot, de la care așteptăm rezultate pe măsura tradiției victorioase a luptelor din țara noastră. Tinerii luptători trebuie să atace cu hotărîre primele locuri ale marilor întreceri.

HORIA CRISTEA

Nicolae Martinescu cu o halteră de 145 kg acumulează forță pentru rebururi și suplee.

Ion Gabor aplică manechinului un tur de sold.

Povestea BOBULUI

La sosirea în țară a echipajului Panțuru — Neagoe, de la Cortina d'Ampezzo, cei doi sportivi și prieteni sinăieni au primit cu multe rezerve feliicitările pentru comportarea onorabilă la recentul campionat mondial.

Pe Panțuru îl cunoaștem. Este un om modest. În concurs are un calm imperturbabil, iar în viața de toate zilele este condus de o voință și de o ambiție caracteristice oamenilor care știu ce vor. În asemenea condiții nu ne-a surprins de loc răspunsul dat de conducătorul bobului la întrebarea noastră: «Cum a fost?»

«Putea fi și mai bine. Cîteva mici greșeli, dintre care o bună parte mi le asum, ne-au privat să ocupăm un loc superior. E adevărat că am sosit la Cortina fără să fi beneficiat în prealabil de vreun antrenament pe pirtia de la Sinaia. Condițiile atmosferice din țară nu ne-au permis acest lucru, iar la mondiale, coboririle de antrenament au fost limitate. Fizicește eram însă bine pregătiți. Ziarele italiene au scris despre «curajul românilor», deși mie nu mi s-a părut că am făcut ceva deosebit. Pentru locul V am fost felicitați de către concurenți, de juriu și chiar de Montî, campionul mondial. Cu un antrenament mai susținut pe pirtie, performanța noastră putea fi mai bună. Am fi evitat și greșelile de care am amintit».

Această ultimă afirmație a lui Panțuru nu trebuie pusă pe seama supraaprecierii propriilor posibilități. Atît Montî, deținător a 9 titluri de campion mondial, ca și toți ceilalți ași ai coborîrilor prin ulucele de gheață nu sînt imbatabili. Au demonstrat-o înaintașii boberilor noștri care, la timpul lor, au dus faima țării, învingînd mulți sportivi de renume mondial, considerați de specialiștii vremii drept etaloane ale îndemnării și curajului. Ne referim, în primul rînd, la Alexandru Papană și Alexandru Frim, primii reprezentanți ai țării care și-au încununat frunțile cu laurii de campioni mondiali.

ÎN ROMÂNIA BOBUL ARE TRADIȚIE!

Sub acest titlu nu intenționăm să dezvoltăm istoricul bobului din țară. Ne vom mărgini în a arăta doar că începuturile acestei discipline trebuie căutate tot la Sinaia, și anume prin anul 1912, cînd au fost înregistrate primele concursuri de «săniuțe mari». O pirtie de bob a fost amenajată abia după 10 ani. În 1922, pe pirtia specială de la Sinaia, s-a organizat primul campionat al țării.

În acea perioadă se concursa numai pe boburi de 5 persoane, iar în străinătate echipierii stăteau în boburi culcați pe burtă. Conducătorul suporta tot greul. Dintre primele echipaje, mai

cunoscut a fost acela care a reprezentat Școala Politehnică și era condus de actualul inginer Grigore Socolescu. Sportiv cu calități excepționale, Socolescu cucerește în anul 1926 titlul de campion al țării, iar în

1928. Jocurile Olimpice de la Saint Moritz. Echipajul român de bob — 5 persoane fotografiat pe linia de start. La volan Grigore Socolescu, urmat de Iulian Gavăt. Toma Petre Ghițulescu, Traian Nițescu și Mircea Socolescu (în picioare).

1928 este desemnat să ne reprezinte țara la Olimpiada de la Saint Moritz. Debutul sportivilor români la Olimpiadă a coincis și cu obținerea unui rezultat meritoriu. Echipajul compus din Grigore Socolescu, Iulian Gavăt (inginer, profesor la Institutul de petrol și gaze și membru corespondent al Academiei), Toma Petre Ghițulescu, Traian Nițescu și Mircea Socolescu (inginer, profesor universitar) a ocupat atunci locul 5 din 28 de boburi prezentate de S.U.A., Italia, Anglia, Austria, Franța, Germania, Belgia, Olanda, Argentina etc. etc. Ca o curiozitate, vă re-

latăm că la Olimpiada de la Saint Moritz toți sportivii au mers pe boburi trase de sorți, iar unii sportivi străini s-au prezentat la start cu aproximativ 3 000 (!) de coboriri de antrenament.

PRIMUL TITLU MONDIAL

În anul 1933, campionatul mondial de bob a avut loc în Germania, în localitatea Schreiberhau. La startul întrecerilor s-au prezentat 31 de echipaje, dintre care două din România. Unul condus de Papană, celălalt de Frim. Printre boburile de lemn se remarcă pentru prima

oară prezența la campionat a unui bob metalic. A fost un adevărat eveniment. Era un bob «Feirabend», adus experimental, și care urma să fie pilotat de un englez. Spunem URMA, deoarece pînă la urmă bobul de construcție specială a fost condus de Al. Papană. Cum s-a produs inversarea conducătorilor? Un val de căldură a deteriorat pista chiar în preziua începerii campionatului. Întrecerile au fost amîinate. Au urmat zile de așteptare, însă mercurul se încăpățîna să nu coboare. După 8 zile, pilotul englez a renunțat să mai aștepte și a părăsit stațiunea. În fața acestei situații, constructorii au încredințat bobul lui Papană, sportiv considerat de ei ca fiind cel mai indicat pentru a verifica calitățile «Feirabend»-ului. Mai trec două zile și, în sfîrșit, începe să ningă. Temperatura scade. Pirtia poate fi amenajată și se dă startul în campionat. Papană coboară excepțional și cîștigă fără emoții toate cele patru manșe. Papană, alături de D. Hubert, frînar, cuceresc astfel primul titlu de campioni mondiali ai țării. Al. Frim-D. Zană, al doilea echipaj român prezent la mondială, se clasează pe locul 4.

1930. Olimpiada universitară de la Davos. Alexandru Frim și Dumitru Zană fotografiați după cursa în care au ocupat locul II.

1934. Campionatele mondiale de la Engelberg. Alexandru Frim și Vasile Dumitrescu — deținătorii titlului de campioni mondiali.

AL DOILEA TITLU MONDIAL

Al. Frim, deținătorul locului 4 la mondialele din 1933, își făurise o carte de vizită care îl recomanda ca pe unul dintre cei mai buni și temerari boberi din Europa. În 1930, Frim, împreună cu Zână, cucerește locul II la Olimpiada universitară de la Davos. După primele două manșe, Frim se afla pe primul loc în clasamentul întrecerii. O răsturnare suferită în manșa a treia — după care Frim își continuă însă cursa — îl coboară în clasament pe locul V. În ultima manșă merge fără greșeli și, recuperând din secunde pierdute, reușește să bată recordul pirtiei, cu un timp care, mulți ani după aceea, nu a mai putut fi întrecut.

Prezența lui Frim și a lui Papană la campionatele mondiale din 1934 este subliniată de către întreaga presă sportivă a vremii. Campionatele au avut loc la Engelberg (Elveția) pe o pirtie modernă, de gheață. Frim s-a înscris la campionat alături de frânarul debutant V. Dumitrescu. Asocierea lui Frim cu un neexperimentat în coborârile cu bobul, ca și episoadele mai importante de la această mare competiție sportivă, vor fi povestite de însuși campionul mondial, maestru al sportului Alexandru Frim:

«D. Zână s-a declarat „indisponibil“ pentru campionatele din 1934. Eram pus în încurcătură. Nu știam cu cine să-l înlocuiesc, când mi-a venit ideea. În toamna lui 1933 îl întâlnisem pe V. Dumitrescu la o demonstrație de voltije (n.r. — încălecarea calului din fușă, fără aju-

torul scârilor). Era un atlet desăvârșit. De o agerime care te impresiona. Dexteritatea cu care Dumitrescu sărea pe calul care alerga în galop m-a făcut să mi-l imaginez împingându-mă și sărind alături de mine, în bob. L-am căutat și i-am făcut propunerea. Nu s-a arătat surprins și a acceptat să-mi fie partener, deși nu văzuse în viața lui o cursă de bob.

Au început coborârile de antrenament. Bineînțeles, m-am prezentat și eu. Am simțit miinile puternice ale frânarului Dumitrescu pe spate, împingându-mă. Avea o forță colosală. Bobul a luat-o din loc propulsat, ca de pe o rampă de lansare. Dumitrescu continua să împingă și iată-l sărind... peste bob, în troianul de zăpadă. Când am întors capul, Dumitrescu era jos, se uita după mine, în timp ce ceilalți boberi aflați la start râdeau cu lacrimi... Și, totuși, nu am regretat alergarea. Dumitrescu s-a dovedit ulterior un frânar excelent, cu reflexe excepționale, de parcă toată viața ar fi mers numai pe bob. Datorită lui am reușit să batem recordul pirtiei.

În clasamentul neoficial al coborârilor de antrenament am ocupat locul 4. Pe primul loc se situase campionul mondial Capadrutt (Elveția) urmat de Tonmun, campionul Germaniei și de compatriotul său Kilian. În prima zi de concurs, după primele două manșe, ocupam locul II. În fața mea, Capadrutt, «invincibilul», așa cum era denumit. În ziua a doua, în cea de a treia manșă, iau startul primul și Dumitrescu reușește să pună frina, pe porțiunea cea mai dificilă, exact la punctul nevralgic: la mijlocul unei scurte linii drepte, între două viraje care formau un S. Acțiunea lui Du-

1966. Cortina d'Ampezzo. Echipajul Panțuru-Neagoe coborînd cu bobul pe pirtia de gheață.

mitrescu s-a dovedit pe cit de inspirată pe alit de eficiență: am bătut recordul pirtiei, recordul pe kilometru lansat și am luat și conducerea în clasament. Coborârea a patra și ultima am făcut-o fără emoții. Dumitrescu știa bine lecția și devenise chiar profesorul tuturor celorlalți frinari. Așa am câștigat titlul mondial.

La acest campionat, Papană s-a clasat pe locul V, loc care-i va reveni de altfel apoi și lui Frim la mondialele din 1947, de la Saint Moritz. De data aceasta Frim a avut ca rival și... vîrsta. Legat de campionatele mondiale din 1947 vom mai face o singură mențiune. La întreceri, Frim a prezentat primul bob metalic cu patine independente, inovație și construcție proprie. Sistemul a fost copiat de întreprinderea «Feirabend» care, cu unele îmbunătățiri firești, continuă să-l folosească în construcția boburilor și în ziua de astăzi.

La „TRANZISTORUL” — colocviu despre sport

Am poposit recent la «Tranzistorul». Vizita noastră planificată inițial doar pentru o oră, s-a prelungit peste patru ore și jumătate. Am colindat secție cu secție, am văzut, însoțiți de președintele și secretarul asociației sportive, procesul de producție, de o înaltă tehnicitate și extrem de interesant. Am stat de vorbă, în clipele de răgaz, cu sportivi. De la «dispecerab», la «rezistențe», de la «semiconductor» și pînă la biroul direcțiunii întreprinderii, am întâlnit oameni entuziaști, gata să întrebe (și dispuși să fie întrebați), veseli și primitivi. Iată cum s-a desfășurat «colocviul» nostru.

R: — Sinteți...

I (interviuevatul): Ilie Dinu, secretarul consiliului asociației sportive.

R: Cum vă desfășurați activitatea sportivă, ce probleme aveți, ce ne puteți spune despre organizația pe care o conduceți?

I: Ne-ați luat cam repede, ne spune zimbînd tov. Dinu. Dar pentru că vă interesează munca noastră, nu e lipsit de interes să știți că la noi sînt înscrși în asociația sportivă peste 1 100 de membri, care activează în cadrul raionului 1 Mai. Aici sportul este foarte mult îndrăgit. Și acest lucru este cîl se poate de firesc: în medie, salariații noștri nu depășesc vîrsta de 20—21 de ani.

R: Așadar sinteți «majori» abia de 2—3 ani.

I: Dintr-un anumit punct de vedere, da. Această tinerete ce caracterizează pe salariații întreprinderii noastre (la care se adaugă, bineînțeles, mașinile și instalațiile noastre de înaltă tehnicitate), trebuie să vă spunem, este cheia în ceea ce privește obținerea unor succese remarcabile în procesul de producție. Din acest punct de vedere tineretul nostru

Frumoasa arenă de popice — cu două piste — de la «Tranzistorul».

este pe deplin... major.

R: Și în sport?... I: Și! Handbalul, voleiul, tenisul de masă, popicele și șahul sînt discipline foarte apreciate de tineri. La popice și la șah, în special, desfășurăm o activitate foarte rodnică. Șahiști ca Petre Mardare, ing. Ion Ristea, ing. George Calihman, Mircea Mija, Constantin Spiridon, Viorică Cernat, Mihai Oncescu, Maria Căliman fac cînte întreprinderii și asociației prin nivelul pe care l-au atins. Sportivii «Tranzistorului» au participat în număr mare la întrecerile din cadrul Spartachiadei și «Cupei Unirii», ca și la alte acțiuni, obținînd frumoase rezultate. Dar, mai bine, să trecem firul discuției

celor interesați.

— Secția de șah, ne spune Victor Do-rojan, responsabilul acesteia, numără peste 100 de sportivi. Mulți au categoria 1 de clasificare, iar 2 șahiști — o notă de candidatul de maestru. Juniorii noștri au cîștigat campionatul pe Capitală, iar seniorii participă la campionatul republican. 6 dintre ei s-au calificat în sferturi de finală! Numeroase au fost acțiunile pe care le-am întreprins în cadrul Spartachiadei.

R: Vă mulțumim pentru informații. Să continuăm, așadar, colocviul... Dv.?

I: Paula Wusek.

R: Încîntați. Sinteți rudă cu cunoscutul rugbist de la «Grivita Roșie»? Ce

«Privighetoarea» Tranzistorului! — Băscănu. Preferința acestei tinere fete secția «diodă cu siliciu»? Muzica și sp

faceți aici?

I: Muncesc (și rîde). Sînt soția lui. Wusek! Conduc echipa «condensator ceramic» (Paula Wusek este o apreciată salariată a secției, fruntașă în producție). În timpul pauzei de lucru conduc... gimnastica în producție. La noi acest lucru a intrat în tradiție. Nu concepem munca în producție fără cîteva exerciții de gimnastică, această activitate alît de reconfortantă pentru munca noastră migăloasă, care te ține încordat și care îți solicită efort fizic și intelectual.

La ieșirea din secție îl întîlnim pe Horia Filon. Se recomandă.

I: Horia Filon, operator la secția semiconductori. Rapidist la... origine.

R: Aveți în întreprindere o asemenea meserie pe care dv. o numiți... rapidist?

N-am mai pus întrebări pentru că în cadrul colocviului susținut am aflat că Horia Filon, aici la «Tranzistorul», este un infocat rapidist și un infocat susținător al fotbalului în special și al sportului în general. I se spune și... procesomanul. De ce? Porecla aceasta vine de la o întîrziere la serviciu. Însotind într-o deplasare echipa Rapid și pierzînd trenul, a doua zi — adică luni — a întîrziere la serviciu. Întrebat fiind ce motive l-au determinat să nu vină la timp la muncă, acesta, cu un aer candid, a spus: Am avut un proces dis-de-dimineață. M-a dat vecinul în judecată. M-a purtat pe drumuri...

IMAGINI DE LA SPARTACHIADA DE IARNĂ

Întrecerile Spartachiadei de iarnă se bucură de un interes deosebit în mijlocul tineretului nostru. Fete și băieți de la orașe și de la sate sînt angrenați în această vastă întrecere sportivă.

În cele trei imagini alăturate vă prezentăm o micro-fotocronică a acestei competiții. Fotoreporterul nostru Vasile Bageac, s-a deplasat în regiunea Argeș unde a fixat pe peliculă întrecerile de lupte ale tinerilor cooperatori din comuna Dobrogosta și ale muncitorilor de la Uzina electrică din Cîmpulung Muscel, la șah și tenis de masă. Sînt doar cîteva aspecte din tradiționala noastră competiție sportivă de mase care, de la an la an, mobilizează tot mai mulți tineri.

FOTBALUL EUROPEAN 1965 în cifre

Înainte marilor confruntări din acest an, care vor culmina cu finala campionatului mondial, o scurtă retrospectivă în cifre a activității fotbalistice din anul care a trecut. Mai întâi despre...

MECIURI

1. Echipele europene au susținut în anul 1965, 118 întâlniri și au înscris 346 de goluri. În medie, în fiecare meci s-au înscris 2,93 goluri. Fiind vorba de meciuri internaționale, să zicem că e suficient.

2. În cele 118 întâlniri, victoriile au fost împărțite astfel:

- localnicii au învins de 58 de ori
- oaspeții au sărbătorit victoria de 32 de ori
- arbitrii au consemnat egalitatea de 28 de ori.
- scorul alb s-a înregistrat de... 13 ori.

Din fericire, deci, de puține ori...

3. Cel mai mare scor — 7—0 — s-a înregistrat de două ori:

Norvegia — Tailanda 7—0, Polonia — Finlanda 7—0. S-a mai înregistrat de două ori 6—0:

Turcia — Cehoslovacia 0—6, Cipru — R.F. Germană 0—6.

4. Cele mai multe goluri într-un meci — 4 — le-a marcat atacantul polonez Lubanski în întâlnirea cu Finlanda.

5. Mulți jucători au marcat câte trei goluri într-un meci. Iată câțiva:

- Eusebio (Portugalia — Turcia 5—1)
- Debárski (Bulgaria — Turcia 4—1)
- Kazakov (Grecia — U.R.S.S. 1—4)
- Barison (Italia — Polonia 6—1)
- Perera (Spania — Irlanda 4—1)
- Van Himst (Israel — Belgia 0—5).

SPECTATORI

1. Meciurile au fost urmărite de peste 5 milioane de spectatori, în medie 42 000 la meci.

2. Peste 100 000 de spectatori s-au înregistrat la meciurile:

- Anglia — Scoția 2—2, Londra
- Brazilia — Belgia 5—0, Rio de Janeiro
- Brazilia — R.F.G. 2—0, Rio de Janeiro
- U.R.S.S. — Brazilia 0—3, Moscova
- Scoția — Polonia 1—2, Glasgow
- Scoția — Italia 1—0, Glasgow
- Brazilia — U.R.S.S. 2—2, Rio de Janeiro.

(Observăm că proverbialele zgârcenie a scoțienilor, cînd e vorba de fotbal, dispăre).

3. Sub 10 000 de spectatori s-au înregistrat la meciurile:

- Belgia — Polonia 4—0, Bruxelles
- Finlanda — Polonia 2—0, Helsinki
- Cehoslovacia — Turcia 3—1, Praga.

ȘI DIVERSE

1. Cele mai multe meciuri le-a arbitrat francezul Schwinte. El a condus 4 meciuri. Îl urmează compatriotul său Kitabagian, maghiarul Zsolt, englezul Dagnal și italianul Sbardella — toți cu câte 3 meciuri.

2. Interesantă este și repartizarea disputării meciurilor pe luni. Iată-o: ianuarie — 3 întâlniri, februarie — 1, martie — 8, aprilie — 10, mai — 24, iunie — 15, iulie — 2,

august — 2, septembrie — 10, octombrie — 20, noiembrie — 16, decembrie — 7.

3. Cele mai multe meciuri le-au susținut: U.R.S.S. — 14, Bulgaria — 10, Italia, Polonia, Suedia, Scoția, R.F.G. — câte 9 etc.

4. Cele mai multe goluri le-au marcat:

- Bulgaria: 22 în 10 întâlniri, în medie 2,2 de meci
- Țara Galilor: 20 în 9 întâlniri, în medie 2,2 de meci
- Italia: 19 în 9 întâlniri, în medie 2,1 de meci
- U.R.S.S.: 30 în 14 întâlniri, în medie 2,1 de meci.

5. Cele mai puține goluri le-au marcat:

- Cipru: 2 în 5 meciuri, în medie 0,40 de meci
- Albania: 2 în 4 meciuri, în medie 0,50 de meci
- Spania: 5 în 5 meciuri, în medie 1,00 de meci.

6. Cele mai puține goluri le-au primit:

- Elveția: 2 goluri în 6 meciuri, în medie 0,33 de meci
- Portugalia: 4 goluri în 7 meciuri, în medie 0,57 de meci

7. Cele mai bune golaveraje:

- Cehoslovacia 14 : 4 3,50
- Ungaria 11 : 5 2,40
- Italia 19 : 8 2,37
- R.F.G. 18 : 8 2,20
- U.R.S.S. 30 : 14 2,10
- Bulgaria 22 : 12 1,83
- Anglia 13 : 8 1,62

8. Procentaj de puncte realizate:

Țara	Maxim posibil	Realizat	Procent
Bulgaria	20	17	85%
Ungaria	14	11	78%
Anglia	18	13	72%
Portugalia	14	10	71%
R.F.G.	18	11	61%

Privind panorama tuturor meciurilor disputate în 1965, observăm că România, cu un procentaj de 50 la sută de puncte realizate și cu un golaveraj pozitiv (9 : 7), în compania unor adversari de clasă: Cehoslovacia, vicecampionă mondială, Portugalia — cu o serie de valori recunoscute unanim în lume — a realizat mai mult decât alte țări europene cu veche tradiție fotbalistică (Suedia 38 la sută, Austria 37 la sută, Polonia 44 la sută) sau tot atîta: Spania 50 la sută, Iugoslavia 50 la sută etc.

Ca în fiecare an, revistele de specialitate întocmesc o serie de clasamente neoficiale pe echipe, țări etc., în funcție de rezultatele obținute. Asemenea clasamente nu oglindesc «sută la sută» valoarea echipelor. Cel ce le întocmește are în vedere o serie de aspecte sau criterii de multe ori subiective. Este și normal să fie așa cînd lipsește un campionat oficial. Totuși, pentru orientarea generală a cititorilor...

Iată cum arată «clasamentul» pe 1965 întocmit de revista franceză «France Foot-ball»:

1. Anglia, 2. Ungaria, 3. Portugalia, 4. Bulgaria, 5. Italia, 6. R.F. Germană, 7. U.R.S.S., 8. Franța, 9. R.D. Germană, 10. Belgia, 11. Țara Galilor, 12. Cehoslovacia, 13. Austria, 14. Scoția, 15. ROMÂNIA, 16. Spania, 17. Elveția, 18. Iugoslavia, 19. Irlanda de Nord, 20. Norvegia, 21. Polonia, 22. Danemarca, 23. Irlanda, 24. Olanda, 25. Finlanda, 26. Suedia, 27. Albania, 28. Grecia, 29. Turcia,

Harta fotbalului mondial 1966

30. Cipru, 31. Luxemburg, 32. Islanda.

Iată și cu cine au jucat primele trei echipe din clasamentul întocmit de «France Foot-ball»:

ANGLIA: cu Scoția 2—2 la Londra, cu Ungaria 1—0 la Londra, cu Iugoslavia 1—1 la Belgrad, cu R.F.G. 1—0 la Nürnberg, cu Suedia 2—1 la Göteborg, cu Țara Galilor 0—0 la Cardiff, cu Austria 2—3 la Londra, cu Irlanda de Nord 2—1 la Londra, cu Spania 2—0 la Madrid.

Bilanț 9 5 3 1 13 : 8 13

UNGARIA: cu Anglia 0—1 la Londra, cu Belgia 1—0 la Bruxelles, cu R.D.G. 1—1 la Leipzig, cu Austria 1—0 la Viena, cu Italia 2—1 la Budapesta, cu Austria 3—0 la Budapesta, cu R.D.G. 3—2 la Budapesta.

Bilanț 7 5 1 1 11 : 5 11

PORTUGALIA: cu Turcia 5—1 la Lisabona, cu Turcia 1—0 la Ankara, cu Cehoslovacia 1—0 la Bratislava, cu ROMÂNIA 2—1 la Lisabona, cu Brazilia 0—0 la Oporto, cu Cehoslovacia 0—0 la Lisabona, cu ROMÂNIA 0—2 la București.

Bilanț 7 4 2 1 9 : 4 10

După cum se poate vedea, clasamentul întocmit are la bază, în general, întâlnirile din cadrul calificărilor pentru turneul final al campionatului mondial care se va desfășura la Londra în anul acesta.

Datorită acestui fapt, criteriul de bază este mai solid și mărește efectul clasamentului.

Detaliul cel mai interesant este fără doar și poate faptul că pe locul I se află Anglia, gazda turneului final. Să fie vorba oare doar de un act de curtoazie față de organizatorul turneului final sau într-adevăr echipa antrenată de Alf Ramsey a fost în anul 1965 cea mai bună?

Rezultatele obținute de echipa Angliei pledează în favoarea locului acordat de «France Foot ball».

Ungaria și Portugalia au avut oarecum bilanțul la fel de bun. Dar în lupta directă cu Ungaria au triumfat englezii. De asemenea, se poate afirma că Anglia a avut și adversarii mai puternici decât Ungaria sau Portugalia.

Cea mai mare surpriză a clasamentului o constituie însă locul 4 acordat bulgarilor. Vecinii noștri au avut în anul care a trecut o serie de succese remarcabile, calificându-se și pentru turneul final de la Londra.

Dar, adversarii Bulgariei (Belgia 3—0, 0—5, 2—1; Israel 4—0, 2—1; Turcia 4—1; Grecia 2—1; Polonia 1—1 și 1—0 și R.D.G. 3—2) nu prea justifică locul patru înaintea altor echipe europene. Să fie oare aici vorba de un respect deosebit al francezilor față de adversarii lor tradiționali? Probabil...

Discutabile sînt și locurile acordate altor țări. Dar, așa cum am arătat la început, asemenea clasamente nu oglindesc niciodată întru totul valoarea echipelor la un moment dat.

În încheiere, iată și clasamentul echipelor sud-americane pentru anul 1965:

- 1) Brazilia
- 2) Argentina
- 3) Uruguay
- 4) Chile
- 5) Mexico
- 6) Ecuador
- 7) Paraguay
- 8) Peru
- 9) Bolivia
- 10) Columbia

Dacă locul întâi acordat în Europa Angliei permite discuții, locul doi acordat Braziliei nu i se pot aduce obiecțiuni. Într-adevăr, Brazilia merită locul întâi.

Iată rezultatele obținute de Brazilia în 1965: cu Belgia 5—0, Portugalia 0—0, Algeria 3—0, Suedia 2—1, R.F.G. 2—0, U.R.S.S. 3—0 și 2—2, Ungaria 5—3 și Argentina 0—0.

Așadar, o suită impresionantă de rezultate valoroase.

Cine va ocupa oficial locul I în lume la turneul final de la Londra? Puțină răbdare, pînă în iulie nu mai e mult...

Ing. GHEORGHE GLISICI

SCHIORI, MUNȚII VĂ AȘTEAPTĂ!

Foto: E. CRISTEA

POȘTA REDAȚIEI

DAN ROȘCULEȚ — Constanța. Sperând că dorința dv. de a citi mai mult atletism în revistă v-a fost satisfăcută în ultima vreme, vă răspundem și la cele două întrebări: 1) Recordul țării stabilit de un junior (II) la aruncarea greutății de 5 kg este de 16,05 m și a fost realizat în 1956 de către Ștefan Pernecki. 2) Cu greutatea de 4 kg aruncă numai copiii. Recordul de copii (băieți) este de 14,93 m și aparține din 1963 lui Robert Teuerstein.

TRAIAN BALAMACE — Constanța. Mult mai îngrijit lucrată (bineînțeles, în tuș) ultima caricatură trimisă ar fi avut șanse de publicare. Așteptăm ediția a doua... revăzută și îmbunătățită.

ARI ARITON — București. 1) Ciclistul Simion Ariton de la Voința București, așa cum ați auzit și dv., a anunțat — se pare într-un cerc intim — că va renunța la activitatea competițională. Ca admirator al talentatului ciclist, nu trebuie să fiți însă îngrijorat. Sportivii în general, își anunță de foarte multe ori... retragerea, dar se hotărăsc extrem de greu să o facă. 2) În legătură cu examenul de admitere la I.C.F., informații amănunțite puteți primi de la secretariatul institutului, din str. maior Ene nr. 12 — București.

MIRCEA SOCICAN — Caransebeș, **ION ȘTEFĂNICĂ** — Caracal și **PAUL AVRAM** — Timișoara. Sinteți mari admiratori ai echipei Rapid București și doriți să le scrieți fotbalistilor din Giulești, acum înaintea returului. Iată adresa clubului lor: Calea Giulești nr. 10 — București.

P. VASILICĂ — Lupeni. 1) Fotbalistul Carol Creiniceanu de la Steaua s-a născut chiar în orașul dv. la 1 februarie 1939. 2) Sorin Avram împlinește la 29 martie 23 de ani. El s-a născut la Bacău.

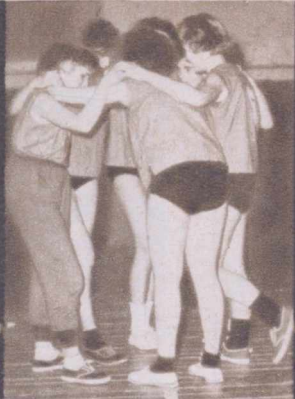
RADU LĂCĂTUȘU — Craiova. 1) Iată evoluția boxerului nostru Constantin Ciucă la J.O. de la Tokio: învinge prin K.O. în rep. Ipej. Henry (Canada), câștigă la puncte în fața lui W. Cuylenburg (Ceylon) și pierde la puncte — în sterturile de finală — în fața polonezului A. Olech. 2) Gh. Negrea a participat și el la J.O. de la Tokio, dar a fost învins la puncte chiar în primul tur de către A. Kiseliov (U.R.S.S.).

STANCU PETRE — Craiova. 1) De-a lungul anilor s-au disputat doar două meciuri de fotbal între țara noastră și Italia. Victoria a revenit de fiecare dată echipei italiene: la 14 iunie 1939, la București, cu 1 — 0 și la 14 aprilie 1940, la Roma, cu 2 — 1. 2) Singura întâlnire fotbalistică dintre România și Peru a avut loc în anul 1930, la 14 iulie, la Montevideo, în cadrul primei ediții a campionatelor mondiale. România a câștigat cu 3 — 1 prin golurile înscrise de Barbu și Stanciu (2).

NICOLAE POP — Tulcea. Handbalișta Ana Bojan de la Rapid București a împlinit de curând, la 28 ianuarie, 31 de ani. A debutat ca handbaliștă în anul 1952 la Progresul Brașov, iar în echipa națională cu un an mai târziu. Este maestră emerită a sportului și a participat la edițiile din 1956, 1960, 1962 și 1965 ale campionatelor mondiale.

ION ARDELEANU — Cimpia Turzii. La cea de a V-a ediție (1954) a campionatelor mondiale de fotbal Brazilia a avut următoarea echipă de bază: Castilho — D. Santos, N. Santos — Pinheiro, Brandaozinho, Bauer — Julinho, Didi, Indio, Humberto, Maurinho. După cum se știe, titlul a fost cucerit atunci de către reprezentativa R.F. Germane care, într-o finală dramatică, a învins echipa Ungariei, marea favorită a campionatelor, cu 3 — 2.

NERE
PERANȚE

A doua familie...

Am parcurs filele jurnalului de zi al echipei de volei-fete a Școlii sportive de elevi din Timișoara. Un jurnal voluminos, ținut la zi de către componentele echipei. Cu însemnări culese de la înființarea formației, al cărei act de naștere poartă data de 18 octombrie 1961. Răsfoindu-l, am găsit între scoarțele impresii de la jocuri, de la deplasările echipei, comentarii pline de viață, unele hazlii, pe marginea unor întâmplări, toate la un loc constituind amintiri comune, dragi, ale unor tinere fete pe care sportul le-a unit într-o a doua familie.

Profesorul Dezideriu Blaier, antrenorul echipei, a reușit să creeze în cadrul echipei acea atmosferă de lucru, de entuziasm și de dăruire pentru culorile formației și ale școlii sportive pe lângă care funcționează, așa cum ar fi firesc să înținem la toate secțiile, asociațiile și cluburile sportive din țară.

Pornind de la lucruri în aparență mărunte, ca de pildă de la jurnalul de zi, despre care am amintit și terminând cu legătura — directă sau prin corespondență — pe care actualele jucătoare, împreună cu antrenorul lor, o țin cu «surorile» mai mari, fostele jucătoare, în safe-ul bunelor tradiții s-au adunat zeci și zeci de acțiuni, unele mai frumoase decât altele, formind zestrea comună a unui colectiv bine încheat. S-a

inițiat dintr-un bun început, și se menține cu strictețe, frumosul obicei al sărbătoririi. Într-un cadru festiv (cu invitați, din rindul cărora nu lipsesc absolventele) este sărbătorită ziua de 18 octombrie, data înființării secției. Sînt sărbătorite aniversările fetelor. Se sărbătoresc absolventele, cărora, cea mai tinără jucătoare are cinstea de a le înmîna, o dată cu tradiționalele flori, și un fanion, brodat artistic, cu numele sărbătoritei și cu mențiunea «absolventă Ș.S.E.». Tot într-un cadru festiv este înmînată și medalia de «voleibalistă sustită», acordată drept stimulent elevelor care au la activ 100 de antrenamente.

Am ascultat «Plugșorul» compus de una dintre jucătoarele din secție, punct forte al programului cu care fetele au întâmpinat Anul Nou. Am ascultat imnul echipei, cu versuri tinerești și cu o melodie foarte inspirată: «Noi sîntem voleibaliste / Jucătoare Ș.S.E.-iste / Și un singur gînd ne leagă / Meciul noi să-l cîștigăm... / Nici alunci cînd pierdem setul / Capul jos noi nu-l lăsăm / Haide, luptă, Ș.S.E.! / Meciul noi să-l cîștigăm!»

Deschizînd albumul de fotografii al secției, una dintre poze mi-a atras atenția în mod special. Era de la o nuntă, la care mireasa juca în aplauzele nuntașilor, cu o minge de volei în brațe. Antrenorul secției a venit cu explicații: «Este Elena Ciorgariu, profesoară de istorie la Nerău, regiunea Banat, absolventă a școlii noastre. S-a căsătorit, și la nunta ei secția a delegat opt fete ca să-i transmită urările

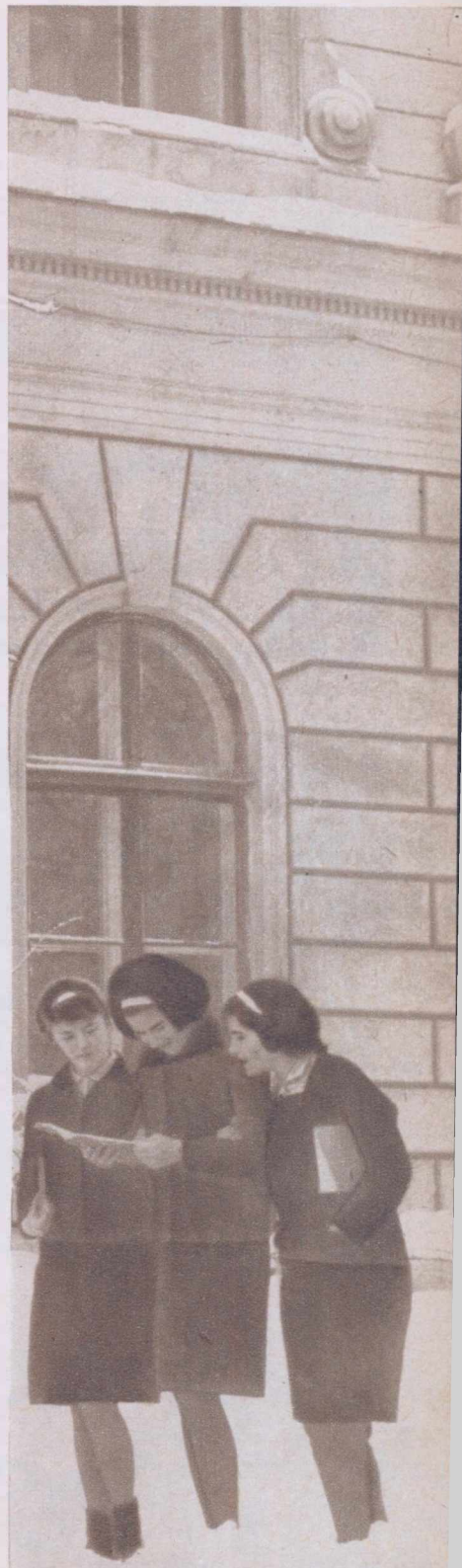
noastre. Drept cadou de nuntă i-am cumpărat o minge de volei, și darul a închinat-o pe Elena. Dovada? Fotografia pe care o vedeți».

Toate aceste manifestări, ca și multe altele, nu abat atenția celor 78 de eleve, componente ale secției, de la obligațiile lor școlare. Anul trecut, media generală a notelor obținute de componentele echipei anului IV a fost de 8,37. La antrenamente, prezența tuturor jucătoarelor este de sută la sută, iar secția este prezentă în campionatul orașenesc de junioare cu 5 echipe: «Viforul», «Racheta», «Bega», «Timiș» și «Ș.S.E. 1». Ultima echipă, care este totodată și reprezentanta Liceului nr. 10, a făcut pînă în prezent 34 de deplasări în țară. iar de la începutul activității ei prezintă următorul palmares: 260 meciuri jucate, 204 cîștigate, 56 pierdute, 631—252 setaveraj și 11 125—8 454 punctaveraj.

Am urmărit prima echipă de volei a Ș.S.E. 1 Timișoara la un antrenament și am fost plăcut impresionat de seriozitatea cu care se lucra. Iar cînd fetele au terminat programul de pregătire, am ascultat salutul lor sportiv. Insufletirea cu care a fost rostit salutul, bucuria din priviri a fiecăreia dintre jucătoare în timpul acestei frumoase solemnități erau expresia dragostei față de secția lor, față de Școala sportivă de elevi din Timișoara, sursa unor neasemuit de frumoase amintiri...

R SOARE

Foto: TH. ROIBU

Iată fetele care fac parte din prima garnitură de volei a Ș.S.E. nr. 1-Timișoara, reprezentante ale liceului nr. 10: Brigitte Wolf (căpitana echipei), Valentina Bobină, Mihaela Gheorghiu, Valeria Drăgolici, Ligia Opreanu, Liana Milosav, Dușița Cazici, Mariana Wolf, Viorica Iovan, Danița Peianov, Ruxandra Drăgolici, Iulia Erdős, Ecaterina Gere și Iulida Rudnai.

Componentele primei echipe de volei a Ș.S.E. sînt colege de școală și s-au obișnuit să petreacă împreună pînă și scurtele clipe de răgaz ale recreațiilor. În fotografie: Mihaela Gheorghiu (cl. IX-a), Brigitte Wolf (cl. X-a) și Danița Peianov (cl. IX-a).

În absența tablei e bună și... podeaua. Lecția «scheme de joc» trebuie și ea predată Profesorul — antrenor Dezideriu Blaier explică, iar fetele, atente, îl ascultă.

CONCENTRARE

Că nu poartă număr de concurs, de vină sînt numai cei care nu au prevăzut și un campionat pentru categoria... pînă la 6 ani!

Concentrarea întipărită pe fața micuțului Cornel Cloban din Bușteni mărturisește însă cu prisoșință că imaginea de față nu este o simplă 'poză de familie'. La Bușteni așa și-au început activitatea consacrații de ieri și de astăzi, recordmanii și campioni ai schiului românesc ca Manole Aldeșcu, Constantin Enache, Petre Dinu, Gheorghe Drăguș și mulți alții. Băiețelul din fotografie va continua, desigur, tradiția.

VICTOR ZBARCEA
— Bușteni —

De pretutindeni

● Clubul englez Belborough a organizat nu de mult un meci de fotbal între soțiile și logodnicele fotbalistilor. Spre surprinderea generală, au învins ușor soțiile, cu 6-0!

Întrebată după meci, una din soțiile echipei învingătoare a răspuns: «Nimic senzațional. Adversarele noastre habar nu au de cel mai nou sistem de joc. Conservatoare ele au aplicat sistemul învechit WM, iar noi aplicăm de mult sistemul brazilian 4-2-4.»

Ce-i în stare și fotbalul!

● La un moment dat a dispărut împreună cu salariile jucătorilor de fotbal casierul echipei braziliene «F.C. Borhuel». Cu toate măsurile luate, el nu a fost găsit.

După un timp, «indoliata» conducere a clubului amintit a primit o scrisoare de la cel «dispărut», în care scria: «Nu sînt hot. Mă voi întoarce împreună cu banii de îndată ce fotbalistii noștri vor juca fotbal ca lumea.»

● La Brno s-a desfășurat nu de mult meciul de fotbal între două echipe locale formate din... ziaristi sportivi și artiști de teatru și operă. Artiștii au apărut pe teren și au jucat întreg meciul echipați în costumele personajelor ce le interpretează pe scenă.

În atacul artiștilor s-a evidențiat în mod deosebit... Lohengrin. Prin pase lungi și precise el l-a pus în repetate rînduri în poziție ideală de șut pe... prințul Hamlet. Acesta, fără să fie chinuit de filozoficele sale cugetări, trăgea cu precizie la poarta ziaristilor. La înălțime au fost și celebrii... Don Quijote, precum și viteazul... Dalibor.

Scor final: 3-2 pentru echipa reprezentanților artei scenice.

● Noua Zeelandă este cunoscută cercurilor sportive mai ales datorită alergătorilor săi, învingători la mai multe Olimpiade și în repetate rînduri campioni mondiali. Foarte mulți au auzit de Lovelock, cîștigătorul medaliilor de

aur la Olimpiada de la Berlin din 1936. De asemenea, sînt cunoscuți celebrii Peter Snell, campion olimpic la 800 m și 1 500 m, Murray Halberg, învingător la 5 000 m și alții.

În Noua Zeelandă alergarea este un sport național. Pe străzi, în orașe și în afara lor, pot fi întîlniți bărbați și femei, tineri și bătrîni alergînd și antrenîndu-se. Nu e o raritate să vezi familii întregi plecînd în excursie... alergînd.

Despre acest lucru a auzit și un tînr reporter american și nu a crezut. Spre a se convinge, el a plecat în această țară. Aici, întîlnind un bătrînel, l-a întrebat dacă nu cumva alergă și el. Cel interogant nu a încercat să-l convingă pe curiosul reporter prin vorbe. L-a invitat la un antrenament, propunîndu-i să alerge împreună. Ceea ce a urmat l-a uimit însă pe reprezentantul presei din America. Bătrînelul a parcurs alergînd cu ușurință 15 km. Reporterul, în schimb, a abandonat din cauza... tempo-ului dictat de gazda sa.

● Mac Dermot, portarul echipei de fotbal «United Pendl», s-a evidențiat în repetate rînduri datorită... viselor sale. La citeva întîlniri susținute de echipa sa, el a visat rezultatul exact. Totul a mers bine cît timp a visat victorii. Cînd a început însă să viseze înfrîngerii, conducerea echipei l-a scos din formație, pentru a nu contribui la realizarea viselor sale.

Se zice că visează și acum, dar pe banca rezervelor.

SCUTER CU UMBRELĂ

La tradiționala expoziție internațională de biciclete, motociclete și scutere de la Blackpool (Anglia) a fost prezentat și acest original model de scuter «Lambretta». Pe lîngă linia sa modernă, scuterul prezintă inovația acestui... baldachin, pentru a-l feri de ploaie și de soare pe cel care îl conduce.

CONCURSURI CICLISTE ÎN SALĂ PE... CILINDRI

În Cehoslovacia, concursurile cicliste de sală pe cilindri sînt foarte populare. Sala Lucerna din Praga, unde au loc cu regularitate astfel de competiții interne și internaționale, este arhiplină cu acest prilej. Cum se desfășoară cursurile? Pe scenă pedalează cîte 4 cicliști într-o serie. La prima vedere se pare că este vorba de un antrenament mecanic, dar, în fond, este un concurs ciclist în toată regula, cu singura deosebire că... nici unul dintre cicliști nu înaintează. Pedalînd, roțile bicicletelor învîrtesc cei trei cilindri. Aceștia acționează un mecanism electric care înregistrează viteza. Pe fundalul scenei se află macheta unui velodrom, cu culorile respective, care sînt prevăzute cu becuțe. Acestea se aprind în funcție de viteza înregistrată.

EU?

«Eu trebuie să pă-rădesc trenul!» — întrebă surprins jucătorul canadian de hochei din fotografia reporterului cehoslovac Stanislav Tebera. Gestul arbitru-lui, însă, nu lasă loc nici unui dubiu.

MAGAZIN Sportiv

DICTIONAR SPORTIV

Arbitrii	Cavalerii... fanioanelor
de tușă:	Suporterii... porții
Barele:	Sanie care la plural face boburi, nu boabe...
Bobul:	
Gheata:	Rachetodromul... baloanelor
Crosa:	Gheata... pucului
Gheața:	Gazonul... patinoazului
Polo:	Handbal... intrat la apă
Judo:	Greco-romane... japoneze
Jambiere:	Ciorapi fără... căpătii
Mat:	K.O. ...șahist
Polei:	Patinoar... începător
Schiuri:	Scînduri... cirne
Tehnică:	Motiv de ceartă între jucător și... balon
Umbra:	Spring-partener pugilistic

TITI GHEORGHIU — Vaslui

ZÎMBETUL ÎNVINGĂTOARELOR

Iată cinci fete fericite. Sînt sportivele care au reprezentat Uniunea Sovietică în prima ediție a Cupei Europei la atletism. Ele au cîștigat anul trecut finala care a avut loc pe stadionul orașului Kassel din R.F. Germană.

Trofeul decernat învingătoarelor este ținut în brațe de către cunoscuta sportivă Irina Press, care în acest început de an s-a și remarcat pe pistele de atletism din Noua Zeelandă, unde a cules unanime aprecieri.

„N-AM NEVOIE DE DOCTORI...”

Reumatism, sciatică, lumbago, dureri și junghiuri de tot felul... Cîte belele de-astea nu amenință pe omul ajuns la bătrînețe! Nu însă și pe Helge Bolstad din Kongsberg (Norvegia) care la respectabila vîrstă de 77 de ani afirmă că n-a suferit niciodată de așa ceva și nici n-are intenția să devină vreo dată consumator de... piramidoane. «Un patinator n-are nevoie de doctor! — spune bătrînul Bolstad — În fiecare zi, cîl ține iarna norvegiană, patinează o oră, inspir aer curat și-mi mișc bine oasele... Este cea mai bună cură de sănătate din cîte cunosc!» Și ca să pună de acord teoria cu practica, Helge Bolstad își pune patinele și pornește în cursa zilnică, așa cum îl vedem în fotografia noastră. Ce părere aveți?

MODA...

«Să-ți faci vara sanie și...!» este un proverb cu aplicații largi, se vede. Casele de mode din Londra au și lansat modelele costumelor de tenis care se vor purta în noul sezon estival. Iată două dintre acestea, destul de originale, prezentate în cadrul unei recente parade a modei la hotelul Hilton din capitala Angliei.

CEA MAI SLABĂ ECHIPĂ DE FOTBAL DIN LUME...

Ziua cea mai neagră din cariera echipei de fotbal din Hillington (Anglia) s-a înregistrat recent, în meciul pe care această formație l-a susținut cu o selecționată locală... feminină! Fetele au cîștigat cu 7—5, după un meci dramatic! (Iată în fotografie pe una din atacante — care poartă ochelari — marcînd un gol).

Echipea din Hillington este considerată drept cea mai slabă din lume. «Cînd o vezi jucînd, te apucă risul» — consemna un cronicar. De altfel, ea deține un record... jenant: în 15 meciuri, portarul echipei a fost nevoit să scoată de 90 de ori mingea din plasă!

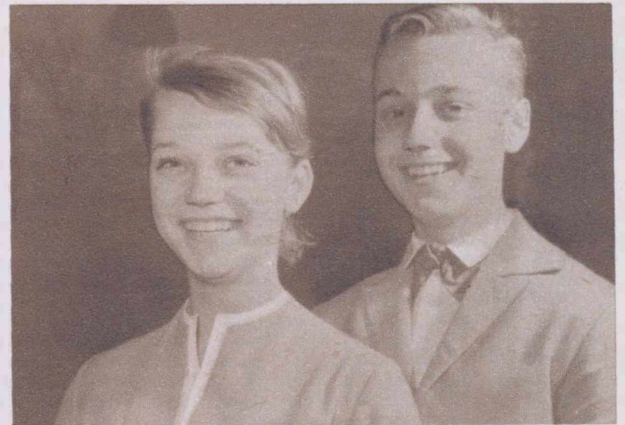
UTRECHT ...STRADA ANTON GEESINK

Olandezul Anton Geesink campion olimpic, mondial și european de judo la categoria grea, a spus «adio!» sportului său favorit, care i-a adus atîtea satisfacții. Pentru a immortaliza numele, municipalitatea orașului Utrecht (oraș în care s-a născut Geesink) a hotărît ca numele unei străzi să fie... Anton Geesink. Recent, la «botezul» străzii a asistat și campionul, care, la rugămintea oficialităților, a fixat personal tăblița pe zidul unei case, după cum se vede în fotografia alăturată.

PERECHEA DE DUBLU MIXT DIANA ROWE — SCHOLLER

La un turneu internațional de tenis de masă care a avut loc recent la Düsseldorf (R.F.G.) au participat și cîțiva ziaristi englezi. Ajuși în gară, ziaristii au întrebat unde va avea loc concursul. Un ziarist din localitate le-a răspuns în modul cel mai serios: «Miine, în biserica Johannes... În meci vedetă vor juca... Diana Rowe și Eberhard Scholler. Arbitru va fi însuși preotul!» A doua zi, nu mică le-a fost surpriza cînd în locul unei meci a avut loc căsătoria dintre cunoscuții jucători de tenis de masă Diana Rowe și Eberhard Scholler. Ambii jucători sînt cunoscuți în țara noastră.

TINERI ANTRENORI

Sezonul sporturilor de iarnă este în toi. Patinajul artistic, unul dintre acestea, se află în centrul interesului. Mai mulți cititori ne-au întrebat despre ultimele evoluții ale fraților Eva și Pavel Roman (Cehoslovacia), campioni mondiali și europeni în anul 1964. Iată răspunsul: cei doi frați (în fotografie) au abandonat activitatea competițională, dar nu au părăsit patinoarul. Amîndoi au devenit... antrenori.

DOCTORUL HILTON GOSLING... AL 12-LEA JUCĂTOR AL BRAZILIEI

De cîteva săptămîni, într-unul din luxoasele apartamente ale hotelului londonez «Hilton Park» se află «cartierul general» al unui mare specialist în medicina sportivă. Funcționarul care se ocupă de formalitățile celor care vin și pleacă de la «Hilton Park» au declarat ziaristilor englezi că cetățeanul în cauză este un mare amator de fotbal, că a mai fost pe la Londra, și că de foarte multe ori se deplasează în provincie, special pentru a urmări meciurile campionatului englez. Pe vînt sau ploaie, pe frig sau căldură, specialistul sportiv poate fi întîlnit în tribunele din Liverpool, Manchester, Birmingham și din alte orașe.

Dar cine este acest misterios și tenace observator care l-a pus pe gînduri pe fotbalistii englezi în frunte cu antrenorul lor Alf Ramsey?

Prin intermediul ziaristului Achille van der Bracht, corespondentul unui cotidian belgian la Londra, să facem cunoștință cu acest... ciudat personaj. Se numește Hilton Gosling și deține funcția de medic șef al echipei de fotbal a Braziliei. Se spune că nici un specialist din domeniul fotbalului brazilian nu face vreo... mișcare fără încunoștințarea acestui meucuos medic care a contribuit din plin la succesul brazilienilor la ultimele două ediții ale Campiona-

tului Mondial. Ca o dovadă a acestei afirmații, publicăm o declarație a președintelui Confederației braziliene de sport: «Da, noi îl avem în echipă pe Pele, dar dispunem și de serviciile doctorului Gosling».

Cum lucrează doctorul Gosling? Înaintea fiecărui campionat mondial de fotbal, celebrul medic sportiv brazilian, însoțit de cîțiva... adjuncți, se deplasează mai întîi în țara care va găzdui competiția, unde urmărește un sezon sau chiar două jocurile echipelor din țara gazdă și li «filează» pe cei mai valoroși jucători susceptibili de selecție. În același timp, el studiază în mod științific clima, alimentația, terenurile de joc, vestiarele, spitalele și centrele de medicină sportivă.

«Pentru a evita orice surpriză — a spus dr. Gosling — la această ediție a campionatului mondial de fotbal am luat o serie de măsuri care completează planurile din trecut. Mai întîi, datorită unui tratament special, jucătorii mei trebuie să dispună de o cantitate superioară de globule roșii și de oxigen decît adversarii lor și, în plus, de o capacitate pulmonară de 6 litri în loc de 4,5».

Gosling a întocmit un program de lucru, pe zile, pentru fiecare jucător în parte. Selecționabilii au primit un program pe care trebuie să-l respecte zilnic cu mare strictețe. Acesta cuprinde

și o listă a persoanelor cu care jucătorii pot fi prieteni sau nu în această perioadă. În ceea ce privește... prietenele, ele trebuie părăsite pînă după turneul final. La 1 aprilie, selecționabilii se vor întîlni la Rio. Acolo, în decurs de 11 zile, cei 40 vor fi consultați medical în fiecare dimineață, iar după amiază se va juca doar volei. După acest control medical, fotbalistii își vor continua pregătirea în renumita stațiune de la Teresopolis, unde doctorul Gosling va efectua un nou control medical impus de altitudine. În această stațiune fotbalistii brazilieni vor face timp de 7 zile numai exerciții fizice, fără a se atînge de balonul de fotbal. Abia după îndeplinirea acestor... prescripții medicale, jucătorii vor intra în subiect cu antrenorul Feola. Pregătirile vor avea loc pe 5 stadioane diferite. După mai multe meciuri de verificare vor fi desemnați membrii lotului care va face deplasarea la Liverpool (grupa preliminară unde joacă Brazilia). Soseala în «insulă» a brazilienilor va avea loc la 7 iulie. Bineînțeles, din lotul lor nu va lipsi doctorul Hilton Gosling, care, după cum ne-am putut da seama, poate fi socotit drept al... 12-lea jucător al reprezentativei Braziliei.

O.A.

RUGBI

Placaj..

Desen de AL CLENCIU

ÎNCOTRO MERGE ATLETISMUL?

Paavo Nurmi și Herbert Elliott — față-n față! Ambii recordmani mondiali, printre alte probe la aceeași distanță: 1 500 m, dar îi despart 36 de ani. Recordul lui Nurmi din 1924 — 3:52,4 a făcut la timpul său cel puțin tot atîta vîlvă ca și cel al lui Elliott din 1960 — 3:35,6.

Ca să-ți pui aceasta întrebare, trebuie să răspunzi întâi la o alta: «De unde a început atletismul?». Lăsînd în mod intenționat la o parte perioada atletismului antic și a celui pînă în sec. XIX, ne vom opri în anul 1864. Atunci s-a desfășurat — și documentele păstrate atestă acest fapt — prima întîlnire de atletism dintre universitățile engleze Oxford și Cambridge. Se consideră aceasta ca «data de naștere» a epocii moderne a atletismului. De atunci și pînă în prezent, în mod neîntrerupt, atletismul a urmat o curbă ascendentă. Atletii au progresat neîncetat, ducînd cele mai bune valori obținute la diferite probe atletice la cifre din ce în ce mai ridicate. Aproape nu-ți vine să crezi că recordurile atletice pot cădea atît de repede, că ceea ce ieri era nou azi este perimat, că — în fine — «limitele» posibilităților omenești cresc fără să li se poată aprecia... limita. Și pentru că veni vorba de limite, de-a lungul anilor, specialiști care mai de care mai celebri au încercat să stabilească anumite performanțe considerate de ei ca maximum al posibilităților omenești. Dr. Otto Peltzer, fost recordman mondial, mai mulți antrenori maghiari, Percy Cerrutty, Leonid Homenkov și încă mulți alții au întocmit așa-zise tabele limită, care însă nu au rezistat decît foarte puțin. În anul 1920, performanțele care se reali-

zează în prezent erau incredibile, după cum azi performanțele pronosticate pentru anul 1980 sînt considerate utopice. Nimeni nu poate ști însă unde se va opri acest progres al atletismului mondial. Pe bună dreptate, Raymond Boisset, un reputat specialist francez, spunea că «te apucă un fel de amețeală văzînd în ce măsură fiecare Olimpiadă jalonează progresele atletismului mondial». Luînd un singur criteriu, acela al standardurilor de participare la Jocurile Olimpice, vom vedea că pentru a participa la Tokio trebuia să ai o performanță de 77,00 m la suliță, 2,06 m la înălțime, 7,60 m la lungime, 17,80 m la greutate etc., în timp ce, cu numai trei Olimpiade în urmă, în 1952, la Helsinki, probele respective se câștigau cu 73,78 m, 2,04 m, 7,57 m și 17,42 m. Prăjina o considerăm ca un caz aparte, deoarece aici materialul — fibra de sticlă — a intervenit în mod decisiv. Care vor fi standardurile pentru Mexico? Dar pentru Jocurile Olimpice din anul 2000? Nu vor fi ele oare la un nivel mai ridicat decît actualele recorduri mondiale? După cum se progresează, s-ar părea că da!

În această privință s-ar putea crea impresia că atleții de astăzi sînt mai valoroși decît acei de acum 30—40 de ani. Cifrele, în strictul lor sens statistic, dovedesc aceasta. Există însă și un dar. Este neloi al să compari aceeași performanță realizată în 1965 cu

aceea din 1935. De exemplu, 8,13 m realizați de Owens în 1935 cu aceeași 8,13 m ai lui Boston în 1965. Progresele științei au adus un avantaj substanțial atletismului. De asemenea, stilurile, tehnica, metodele de antrenament au progresat, echipamentul, materialele, pistele s-au îmbunătățit, s-au modernizat.

Îmbunătățirea tuturor factorilor, a mijloacelor de pregătire și de antrenament face ca toate «granițele», plafoanele și așa-zisele limite să fie doborîte, înfrînte. Deschizătorii de pîrtii fac ca drumul deschis să-l urmeze alți atleți, și astfel crește nivelul rezultatelor. Se produce pentru moment o stagnare la un nivel și mai înalt decît înainte, pînă cînd și acest plafon va fi spart. Atletii se simt tot mai mult atrași de rezultate mereu mai bune. După cum spunea Gallagher, marele motor al campionatului este atracția imposibilului.

Antrenamentele lui Nurmi — 2 ore pe zi — păreau ca ceva ieșit din comun pentru acele timpuri. Mai tîrziu Hägg este supus de antrenorul său, Gosta Hölmer, unei noi metode, a antrenamentului fracționat, «interval training». Acel antrenament era considerat ca... inuman! «Supliciu!» la care se supunea Zatopek, singur, în pregătirea atletică, părea de domeniul fantasticii. Ca să ajungem azi să citim că Ron Clarke se antrenează de trei ori pe zi, depășînd în acest fel tot ceea ce a fost pînă acum. Urmarea? Rezultatele urcă! Nu trebuie să credem că în acest ritm se va ajunge într-un viitor la antrenamente toată ziua. Se vor descoperi noi metode, mai eficiente, știința va fi de un mai mare ajutor, echipamentul, materialele, pistele, sectoarele de concurs etc. își vor îmbunătăți compoziția și astfel omul va fi capabil să realizeze lucruri pe care azi nici nu ni le închipuim. Organismul omenesc, condus de organul său vital, inima, nu a ajuns nici pe departe la limita de toleranță a antrenamentului atletic, și astfel viitorul ne aduce încă foarte multe surprize.

Situația devine din ce mai interesantă. În acest sens, o performanță de mare valoare, un record mondial nu mai sînt astăzi la îndemina oricui. Asemenea rezultate pot fi obținute numai de acei atleți cu calități cu totul și cu totul excepționale, pregătiți din toate punctele de vedere la cel mai înalt nivel și cu un psihic adecvat. Poate pare paradoxal, dar asemenea exemple sînt, în zilele noastre, în număr din ce în ce mai mare. De aceea, ies tot mai mult în relief și performanțele celor învinși. Este adevărat că la marile competiții «muzica cîntă numai pentru locul 1», dar în condițiile actuale nu mai este o rușine să fii învins în situația în care ai realizat o performanță de valoare care nu este un record. Învinșul rămîne cu simțul datoriei împlinite, că a dat tot ce a putut.

Întrecerile olimpice, spre exemplu, sînt o luptă titanică în care nu totdeauna deținătorii celui mai bun rezultat înaintea Jocurilor cîștigă și titlul olimpic. Nu mai departe decît la Tokio, zeci de recordmani mondiali au fost întrecuți de outsiders. Întrecerea nervilor, încordarea psihică biruie chiar și pe atletul cel mai bine pregătit fizic și tehnic. Din acest motiv o legătură tot mai mare se face cu anumite ramuri ale științei, prin care atletul să fie capabil să realizeze cel mai bun rezultat la o anumită oră, în ziua cutare, în indiferent ce condiții. Recordurile mondiale sînt, de multe ori, realizate în condiții ideale, fără adversari de mare valoare, în ziua cea mai convenabilă pentru atlet etc. De aceea, din ce în ce mai mulți sînt aceia care consideră un record mondial la atletism mai puțin valoros decît un titlu de campion olimpic. Deviza antică CITIUS ALTIUS FORTIUS răsună mereu pentru atleții din toată lumea, dar ea își găsește cea mai mare chemare în anii olimpici, atunci cînd tineri și tinere de pe întreg globul se străduiesc să se întrecă pe ei

înșiși și pe alții. De aceea, progresul realizat în atletism este, în mod categoric, mai mare în anii olimpici decît în anii obișnuiți. În ceilalți ani «mirajul olimpic» nu este atît de mare, iar atleții nu se concentrează atît de mult ca în anii olimpici. Desigur, sînt și excepții, dar acestea nu fac decît să întărească regula stabilită prin rezultatele atletice realizate.

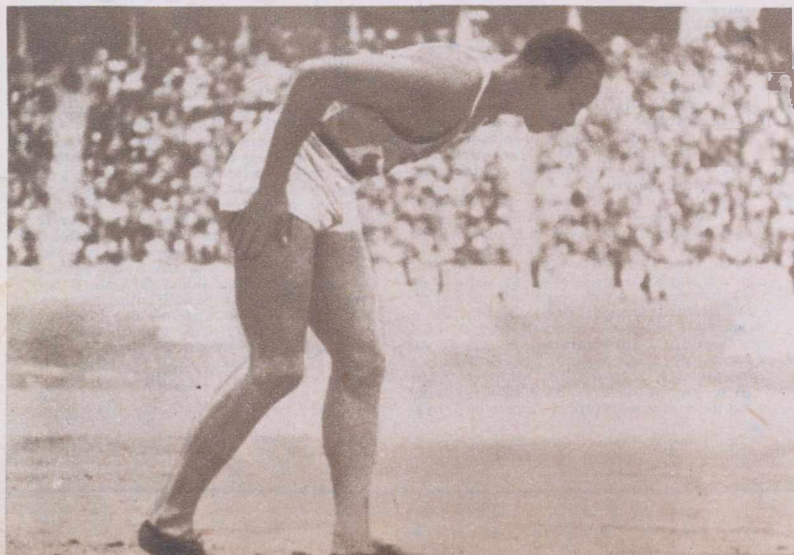
Iată dar cum acest neîntrerupt flux duce tot mai departe nivelul recordurilor atletice. Pentru aceasta, am încercat să sintetizăm în tabelul alăturat progresul înregistrat de atletismul mondial și, în același timp, de cel românesc. Pentru o mai justă comparație, am procedat la împărțirea pe decenii a anilor din 1930 pînă în 1960, pentru perioada 1961—1965, lăsînd o rubrică separată, fiind perioadă cea mai recentă și, desigur, cea mai valoroasă. Pe de altă parte, pentru a se vedea mai bine creșterea făcută într-un deceniu față de cel anterior, am notat progresul în secunde sau centimetri. Stagnarea care a existat în anumite decenii am notat-o cu «S», adică recordul anterior a rămas în picioare și în anii următori.

În fine, pentru a putea face și o comparație între creșterea pe plan mondial și aceea efectuată în țara noastră am calculat în aceeași indici (secunde, centimetri) diferența între cele mai bune performanțe mondiale și românești pe fiecare deceniu, la fiecare probă. În acest fel, se poate urmări mai ușor progresul atletismului românesc comparat cu cel mondial. Putem afirma totuși că în viitor progresul nostru va urma aceeași linie de apropiere cît mai mult și la cît mai multe probe, a valorii recordurilor republicane de cele mondiale.

NICULAE MĂRĂȘESCU

Robert Hayes (10,0 sec pe 100 m).

Jessy Owens, atletul pe care o anchetă întreprinsă de revista «Track and field news» l-a desemnat cel mai bun atlet al tuturor timpurilor: 10,2 în 1936 (Robert Hayes 10,0 în 1964). Cit ar fi alergat Jessy în condițiile actuale? Să menționăm numai că Owens pleca din «gropi», pe cînd Hayes — din blocstarturi.

ÎNAINTE DE START!

Moment din campionatul de schi al
școlarilor, desfășurat la Predeal

Foto: AUREL NEAGU

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.
Prezentare grafică: M. PATRICI. Tehnoredactor: N. BĂRBAUȚEAN. Corector: Gh. RANETTI.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Școlii

SPORT